

Amb la Paraula de Déu, fem camí vers la Pasqua

***No n'hi ha prou de podar el cor per transformar-lo,
la gràcia l'ha de tocar, així com fa falta que
la primavera entrevingui en l'arbre podat
perquè pugui florir. (Antoine de Saint Exupéry)***

En la quaresma és més important el que Déu vol fer amb nosaltres que el que nosaltres podem fer per ell. És més central la gràcia que la ascètica.

Els textos d'aquest temps ens parlen del "sagrament de la Quaresma": veritable sagrament de la salvació pasqual. Crist ens vol comunicar, en aquest any concret, la seva vida amb plenitud. I per això som convidats a una major oració i a una escolta atenta de la Paraula, a recordar el nostre baptisme, i a celebrar la nostra reconciliació amb Déu.

Quaranta dies de gràcia: com els quaranta dies de Moisès al cim del Sinaí, preparant l'Aliança; com els quaranta anys de peregrinació pel desert, camí de la terra promesa; com els quaranta dies d'Elías, en marxa cap a la trobada amb Yahvé a la muntanya Horeb, com els quaranta dies de Jesús en el desert, abans de l'inici a la seva missió messiànica.

Per a emprendre amb coratge el camí cap a la Pasqua i preparar-nos per a celebrar la resurrecció del Senyor -la festa més joiosa i solemne de tot l'any litúrgic-, què pot haver-hi de més adequat que deixar-nos guiar per la paraula de Déu? En Crist, Déu s'ha revelat com a Amor. La creu de Crist, la «paraula de la creu» manifesta el poder salvador de Déu, que es dóna per a aixecar l'home i portar-li la salvació: l'amor en la seva forma més radical.

*La Quaresma educa a viure de manera cada cop més radical l'amor de Crist. El dejuni, que pot tenir diferents motivacions, adquireix per al cristià un significat profundament religiós: **fent més pobre la nostra taula aprenem a superar l'egoisme per a viure en la lògica del do i de l'amor*** ;

suportant la privació d'alguna cosa -i no sols del superflu- aprenem a apartar la mirada del nostre «jo», per a descobrir algú al nostre costat i reconèixer Déu en els rostres de tants germans nostres. Per al cristià el dejuni no té res d'intimista, sinó que obre majorment a Déu i a les necessitats dels homes, i fa que l'amor a Déu sigui també amor al proïsme.

En tot el període quaresmal, l'església ens ofereix amb abundància particular la Paraula de Déu. Meditant-la i interioritzant-la per a viure-la diàriament, aprenem una forma preciosa i insubstituïble de pregària, perquè l'escolta atenta de Déu, que continua parlant al nostre cor, alimenta el camí de fe que iniciem el dia del baptisme.

La pregària ens permet també adquirir una nova concepció del temps... En la pregària trobem, temps per a Déu, per a conèixer que «les seves paraules no passaran», per entrar en l'íntima comunió amb ell que «ningú no podrà prendre'ns» i que ens obre a l'esperança que no falla, a la vida eterna. (cf Missatge del Papa Benet XVI per la quaresma)

[Missatge del Papa Benet XVI](#)

[Mensaje del Papa Benedicto XVI](#)

[Verbum Domini](#)

[Una reflexió per cada dia de Quaresma](#)

Vincles amb altres pàgines Web

[Dossier de Cuaresma](#)

[Cuaresma Vaticano](#)

[Temas revista ecclesia](#)

[40 días con los últimos](#)

[Pastoral Cuaresma](#)